

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 249. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831512144/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Glas Portvin. Og da det kom, gik hun uden at have rørt det, steg ind i Vognen igen og kørte til Gothersgade. Hun rystede som af Kulde.

Hun følte ikke sit Hjertes Slag, da hun rindede paa Porten og gik op ad Trappen. Hun var stakaandet, saa hun neppe kunde tale, da hun rakte Tjeneren sit Kort.

— Sig Etatsraadinden, at det haster.

Hun blev vist ind i en stor Dagligstue, og man bad hende vente. Hun var ligbleg og skælvede: Hvis jeg har taget Feil, sagde hun.

Pludselig stødte Etatsraadinden frem under Portieren.

Hun hilste familiært som paa en ventet Gæst. Ellen blev forbausot, lettet. Men saa slog det hende.

— Det er, fordi vi er medskyldige; og hun rødmede forvirret.

De talte lidt om ligegyldige Ting, anstrængte sig begge. Etatsraadinden saa uafbrudt paa hende, med et Smil.

— Hvor hun er fræk, sagde Ellen.

Saa gjorde Etatsraadinden en Bevægelse, som for at rykke hende nærmere. Men De sér saa daarlig ud sagde hun og strakte Haanden ud.

Ellen tog Hænderne til sig, som havde hun faaet noget slimet mellem Fingrene: Tak, sagde hun og gyste let, jeg er meget vel. Og hun reiste sig, Etatsraadinden saa hende ind i An-

sigtet: Foraaret er dog saa slem en Tid for — — Nervøsitet, sagde hun.

Ellen oprørtes. Og pludselig gav Sindsbevægelsen hende Besindelsen tilbage. Hun fandt et Paaskud for sin Visit.

Hun tog sin Muffe og med et helt rolig, sagde hun:

— Grunden til mit Besøg er egenlig en Velgørenhedssag . . . Jeg vilde bede Dem tegne mig for femhundrede Kroner til de fordrevne Jøder fra Rusland.

Hun betragtede Etatsraadinden, der blev forvirret, og hun sagde igen:

— Deres stakkels Trosfæller, som maa lide saa meget.

— Ja, sagde Etatsraadinden, De lider meget. Der blev en Taushed.

Saa tog Ellen Afsked.

Hun kørte hjem. Men ved Middagsbordet fik hun ondt og maatte gaa. Hun kæmpede med Hungeren to Timer: gik op og ned paa sit Gulv, brækkede sine Negle ved at slide i Stolene, hvor hun kastede sig.

Saa overmandedes hun.

Hun slog et Sjal om sig, og ad Bagporten gik hun ud paa Gaden: Det var strømmende Regn og Blæst. Uden at sé tilhøire eller venstre løb hun langs Husene lige til Etatsraadindens Port.